

прављени да је дахијска одлука о сечи кнезова дошла као њихова реакција на оно што се у земљи спремало против њих“. Сл. Јовановић *Цариградски џуш Кнеза Милана* (XVI, 1). Наглашава да пут Краља Милана у посету Порти 1874 год. „није био обележен никаквим добицима на пољу спољашне политике — али баш у тој околности и лежи његов политички значај. Та посета није поправила односе Србије и Порте, а то је омогућило рат 1876 год.“. Тих. Р. Ђорђевић, *Наука у Србији за владе Кнеза Милоша Обреновића* (XXII, 5); Димитрије Поповић, *Ивандањски ашешаи и Русија* (XXIII, 8); Алекса Ивић, *Јелена Карађорђева после смрти свога мужа* (XXIV, 5); Симона Белег Мисирлић, *Француски дипломати код Срба г. 1848* (XXVI, 2—3); Сл. Јовановић, *Кореспонденција Рачки-Штросмајер* (XXVII, 2); Васо Чубриловић, *Рајхштајнски споразум 8 јула 1876 године* (XXXIII, 3—4). На основу докумената објављених тек почетком XX века приказује „1) како и зашто је дошло до састанка руског и аустриског цара у лето 1876 год. у Рајхштату, 2) о чему се уистину тамо расправљало и шта закључило и најпосле 3) од кога је значаја био Рајхштатски споразум за Русију и Аустрију, па и за нас којих се највише тичао“, и закључује: „Споразум у Рајхштату није ништа друго него осигурање Русије и Аустрије пред свим могућностима које би могле настати из српско-турског рата 1876“. Милан Ђ. Милићевић, *Из успомена* (XXXIII, 3—7; IV, 1—5); Сл. Јовановић, *Спољашња политика Илије Гарашанина* (XXXIV, 6). Даје преглед његове делатности истичући да је „у спољашној политици Гарашанин био више човек великих идеја него великих успеха“. Тих. Р. Ђорђевић, *Књижевне прилике у Србији пре сто година* (XXXV, 3—5); Алексије Јелачић, *Дневник Грофа Владимира Лансдорфа* (XXXV, 8); Душан Пантелић, *О години Карађорђевог рођења* (XXXVI, 4). Он узима 1768 годину. Вл. Ђоровић, *Из прейске Фране Заха* (XXXVI, 8, XXXVII, 1); Тих. Р. Ђорђевић, *Прве више школе у Србији* (XL, 5); Исти, *Стогодишница српских новина* (XLI, 2); Александар Белић, *Вук Караџић и наша национална култура* (XLI, 4); Вл. Ђоровић, *Мисија Андре Ђорђевића у Бечу 1903 године* (CXLII, 7). Он је ишао да води преговоре са аустриском владом хотећи, по жељи Краља Александра Обреновића, да измени русофилску српску политику. Исти. *Други Милан Милоша Обреновића* (XLIII, 1). О њему се у историји није ништа знало, иако је 20 година надживео свог брата Милана. Јов. Тошковић, *Кнез Милош и Његош* (XLIII, 6). „Ишли су у раскорак и нису имали потребних додира и сарадње“. А. Јелачић, *Светозар Марковић у Петрограду* (XLIII, 7); Б. Јевтић, *Историјска улога Младе Босне* (XLVI, 6); Драг. Страњакловић, *Пад Кнеза Милоша 1839 године* (XLVII, 5). Ово је једна глава из књиге „Вучићева буна“. Исти, *Укидање Дружине младежи српске* (XLIX, 6). Чланак је писан на основу необјављених докумената.

Из ранијег, турског времена, и наше средњовековне историје чланака има знатно мање. Милан Решетар, *Културне слицице из Дубровника средњег века* (VI, 6). Ту говори о изворима за дубровачку